SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — **УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК**

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI No. 159. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, AUGUST 20, 1994. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 20-го СЕРПНЯ 1994. Ч. 159. РІК CI

РОСІЯ ВИМАГАЄ ВІД УКРАЇНИ СПЛАТИ БОРГУ

Київ (Р.Р.). — Тут 16-17-го серпня відбулися чергові переговори керівництва України з російською делегацією, присвячені боргам України за російський газ. Російську делегацію очолив голова акціонерного товариства „Ґазпром" Рем Вяхірєв.

Прибувши до Києва Р. Вяхірєв зустрівся з віцепрем'єр -міністром України з питань паливно-енерґетичного комплексу Анатолієм Дюбою і сказав, що домовлення щодо своєчасної оплати за експорт російського газу досі не діють і з початку цього року Україна заборгувала Росії за ґаз 1.473 біл. дол. Сьогодні в Україну щодоби надходить 630-650 більйонів кубометрів ґазу.

Президент України Леонід Кучма 16-го серпня прийняв Р. Вяхірєва і вони спільно обговорили можливість акціонування українських підприємств з участю російської сторони, що допомогло б розв'язати проблему боргів.

Російська сторона домагається попередньої оплати за ґаз, відкриття кореспондентських рахунків російського Ґазпромбанку в Національному Банку України у карбованцях та валюті, забезпечення приспішеного обміну на тверду валюту карбованців, які надходять на рахунок російського Ґазпромбанку за офіційним курсом Центрального банку Росії. Представники Росії запропонували зобов'язати Національний Банк України зараховувати валюту, яка надходить за експортні операції, на рахунок підприємств — споживачів ґазу в рахунок оплати боргів за ґаз.

Після довших переговорів українська сторона зобов'язалася протягом трьох місяців сплатити четверту частину боргу за отриманий газ. Сторони підписали протокол, у якому зафіксовано домовлення про відкриття кількох кореспондентських рахунків російського Ґазпромбанку в двох-трьох комерційних банках України для швидкої оплати. Російське акціонерне товариство „Ґазпром" допущене до розрахунків безпосередньо із споживачами ґазу. Крім того, російська сторона виторгувала для себе право на спільне акціонування шістьох підприємств за рахунок заборгованости України за газ. Представник російського „Ґазпрому" в Україні Микола Іщутін сказав, що „Ґазпром" змушений наполягати на контрольному пакеті акцій у процесі спільної приватизації підприємств на території України, оскільки ці підприємства пов'язані значно тісніше „портфелем замовлень" з Росією, ніж з Україною.

Після переговорів Р. Вяхірєв сказав кореспондентам, що створення фінансово-промислової групи в ґазовій промисловості, на зразок Російсько-українського нафтового товариства, є найближчою перспективою, враховуючи єдність ґазового комплексу двох країн. Вяхірєв також висловив певність у необхідності єдиного керівника такого центру. За словами керівника російської делегації, Президент України Леонід Кучма підтримав ідею створення такої промислово-фінансової групи.

„Зелені картки" з-перед 1978 р. вигасають

Ню-Йорк.— Як повідомляє американська преса, всі особи, що живуть у ЗСА і мають „зелені картки" з-перед 1978 року мусять негайно старатися про виміну цих карток, бо вони вигасають 20-го вересня ц.р. Це не торкається тих осіб, на картках яких є зазначене „І-551". Виміна „зелених карток" проходить через Службу іміграції і натуралізації. В тій цілі треба телефонувати на число (212) 206-6500 або особисто піти до бюра Служби іміграції і натуралізації, що міститься в Ню Йорку, 26 Федерал Плаза, щоб дістати форму І-90. Після виповнення форми треба вислати її порученою поштою із відворотним потвердженням до Служби іміграції і натуралізації, на адресу: INS, 26 Federal Plaza, New York, N.Y. 10278.

Після того внескодавець дістане повідомлення, коли має явитися в бюрі служби, щоб дістати нову „зелену картку". До цього треба принести чек на 75 дол. і три світлини неповного профілю. Нові картки будуть мати важність на десять років.

Якщо відповідається вимогам, можна замість картки старатися про американське громадянство. Щоб його отримати треба бути найменше п'ять років мешканцем ЗСА, а три роки, якщо дана особа є одружена з американським громадянином.

Готують закон про бюджетну систему

Київ (Р.Р.). — Тут у понеділок, 15-го серпня, на засіданні колеґії Міністерства Фінансів України обговорено проєкти законів про бюджетну систему і про валютне реґулювання.

Як повідомив радник міністерства фінансів з економічних питань Володимир Даниленко, колеґія вирішила, що над деякими положеннями ще треба попрацювати. Наприклад, про розподіл доходів між місцевими та державним бюджетом. У проєкті передбачено переведення місцевих бюджетів на самоокупність, що, на думку членів колеґії, привело б до закриття великого числа установ. Більшість учасників засідання проголосували за те, щоб здійснення цього проєкту вважати недоцільним через відсутність грошей у державному бюджеті.

Обговорено також шляхи і методи формування бюджету, розподіл доходів і видатків та інші питання. Зміни мають бути внесені до 20-го вересня, після чого проєкт розгляне Верховна Рада.

Заступник міністра фінансів України Борис Соболєв повідомив, що Президент України Леонід Кучма підготовляє заходи, які полегшать введення національної валюти в Україні. Проєкт указу передбачає відновлення курсів валют тощо. Поступове зближення ринкового й офіційного курсів дасть змогу при переході до єдиного курсу бути готовим й до 100-відсоткової здачі валюти, пояснив Соболєв. Ці заходи стануть ґарантом стабільности фінансової системи вільного доступу імпортерів до валюти за дійсним курсом, який у свою чергу допоможе вирівняти дефіцит торгового та платного балансу.

УКРАЇНА КУПУВАТИМЕ ВУГІЛЛЯ В ПОЛЬЩІ

Луцьк (Р.Р.) — Тут 17-го серпня відбулася зустріч урядових делегатів України і Польщі. Українську делегацію очолив Віталій Масол, польську — Вальдемар Павляк.

В результаті переговорів підписано спільне комюніке про економічну співпрацю між обома державами, особливо, між прикордонними областями. Обговорено також можливість створення нового реґіону в басейні ріки Західній Буг.

Після зустрічі керівники делеґацій зустрілися з представниками преси. Прем'єр-міністер Польщі В. Павляк сказав, що його країна зацікавлена співпрацею з Україною в гірничо-добувній та металюргійній ґалузях. Український прем'єр-міністер В. Масол поінформував, що Україна зацікавлена в імпортуванні польського вугілля в межах 4-6 міл. тонн. Обговорено також інші види співпраці, в тому числі між правоохоронними органами та прикордонниками.

Президія Кабінету Міністрів 16-го серпня заслухала звіти керівників вугільної промисловости України, а також металургійної, хемічної, деревообробної галузей промисловости. Жодне виробниче об'єднання вугільної промисловости у липні не виконало місячного завдання. А тим часом насувається зима і Уряд шукає виходу із складної ситуації. В Україні протягом місяця видобувається 6.8 міл. тонн, а споживається 4.7 міл. тонн, отже резервів на зиму фактично майже нема.

Вимагають повернення совєтських назв

Тернопіль (Р. Р.). — Тут у середу, 17-го серпня, ветерани Другої світової війни відзначили 50-річчя визволення України від німецьких військ.

Члени Ради Ветеранів висловили невдоволення тим, що їх не допускають у школи, хоч вони хочуть не так насаджувати комуністичну ідеологію, як плекати любов до батьківщини. Учасники зустрічі ухвалили звернення до міськвиконкому з вимогою повернути вулицям і площам Тернополя їхні недавні назви, які давали на честь видатних військовиків Жукова, Черняховського, Ковпака.

Голова міської організації ветеранів Іван Комаров, не називаючи когось конкретно, сказав, що певні сили намагаються втягнути ветеранів у політичні ігри та за їх допомогою здобути собі владу замість того, щоб стреміти до взаєморозуміння і злагоди з учасниками національно-визвольної боротьби.

Ветеран і визволитель Тернополя Ілля Чередниченко також закликав до національного примирення, зауваживши, що без цього побудувати вільну демократичну Україну неможливо.

І. Гронь очолив забезпеченеву фірму в Огайо

Колумбус, Огайо. — Ігоря Гроня призначено президентом і головним екзекутивним урядником забезпеченевої фірми Мідленд мючуал лайф та іменовано його до Ради директорів. До цього часу І. Гронь був президентом забезпеченевої компанії Філяделіті енд ґаранті лайф, що є філією ЮСФ енд Джі у Балтиморі, Мд.

За твердженням голови фірми Мідленд Мючуал лайф Джералда Е. Мейо, досвід І. Гроня у забезпеченевій ділянці буде дуже корисним для компанії.

І. Гронь від 1987 року на різних відповідальних постах працював у згаданій забезпеченевій компанії Фіделіті енд ґаранті, а до того часу 17 років забезпеченевій фірмі Коннектикат дженерал лайф.

І. Гронь іміґрував до ЗСА з Ураїни в 1949 році. Бакалавреат отримав у Ратґерському університеті, а аспірантуру здобував на Гартфордському та Пенсильванійському університетах. І. Гронь має звання майора американської армії. Він і його дружина Оля мають чотири дочки — Ренату, Катріну, Таїсу і Таню. Родина є членами УНСоюзу.

І. Гронь

Голова фірми забезпечень Мідленд мючуал лайф уважає, що І. Гронь зі своєю сильною етикою праці та 24-річним досвідом є вийнятково відповідною особою, щоб увести їхню фірму в XXI сторіччя. Фірма заснована ще в 1905 році у Коламбус, Огайо, продає забезпечення у 46-ох стейтах країни, нараховує 1.2 біл. дол. майна та життєвого забезпечення на суму 22 біл. дол.

На „Тризубівці" відбудеться Фестиваль свободи

Горшам, Па. (М.Борецький). — Тут в неділю, 28-го серпня 1994 року на спортовому комплексі „Тризубівка" в рамках відзначування третьої річниці незалежности України відбудеться Фестиваль свободи з різноманітною програмою.

Програма фестивалю включатиме Святу Літургію, що почнеться о год. 12-ій пополудня головному павільйоні, розвагову програму, футбольні і відбиванкові змагання, забаву при звуках оркестри. Є столики до набуття мистецьких і інших виробів, будуть харчі і напитки. Керівником розвагової програми буде д-р Володимир Карпинич.

У випадку зливних дощів фестиваль відбудеться в УОКЦентрі при 700 Сідар вул. в Абінґтоні, Па. В справі додаткових інформацій треба звертатися на число (215) 663-1166.

БОСНІЙСЬКІ СЕРБИ ШАНТАЖУЮТЬ МИРОНОСЦІВ ООН

Сараєво. — Боснійські серби, для яких президент Сербії Слободан Мілошевіч припинив доставу палива, зброї, харчів і медикаментів, почали зупиняти транспортові колони ООН. Водії вантажних авт можуть проїхати у пункти призначення лише в тому випадку, коли віддадуть частину гуманітарних вантажів сербам.

Представник мироносних сил ООН у Боснії майор Роб Еннінк повідомив, що в цих умовах стає неможливим продовження гуманітарної допомоги для боснійських мусулман.

На цьому тижні серби відібрали паливо, призначене для техніки мироносних сил, і муку, якої чекало голодне мусулманське скупчення в районі міста Горажде на сході республіки.

Серби і раніше не раз присвоювали вантажі, призначені для мусулман чи для „голубих шоломів". Однак тепер ці інциденти розглядається в контексті відмови президента Сербії допомагати боснійським сербам. У зв'язку з цим спостерігачі висловлюють припущення, що бльокада, в якій опинилися серби, унеможливить здійснення мироносної місії ООН в Боснії.

СВЯТО В ГАНТЕРІ

Гантер, Н. Й. (О. Кобзяр). — Свято відновлення державности України відбудеться тут в середу, 24-го серпня.

Після Служби Божої в 10-ій год. в „Гражді" буде доповідь Ярослава Гайваса й коротка програма.

СОБОРНИЙ МОЛЕБЕНЬ

Нюарк, Н. Дж. — Тут у середу, 24-го серпня, у третю річницю відновлення незалежности України в католицькій церкві св. Івана Хрестителя буде відправлений Соборний Молебень за український народ в співслуженні о. Франка Шадяка, о. митрата Сергія Непреля та о. Євгена Богуславського. Початок о год. 7-ій вечора.

У СВІТІ

ЇЗРАЇЛЬСЬКЕ РАДІО ПОВІДОМИЛО, що прем'єр-міністер Їцак Рабін піддав гострій критиці адміністрацію палестинської автономії, маючи на увазі безпорадність палестинської поліції в боротьбі проти радикальної ісламської організації Гамас. Виступаючи перед релігійними діячами країни, Ї. Рабін сказав: „Палестинці не збираються розв'язувати проблему терроризму і антиізраїльських дій у смузі Ґази, натомість всі зусилля спрямовують на припинення міжнародної критики у свою адресу". В той самий час армійське радіо Ізраїля підтвердило, що ізраїльські збройні сили, не покладаючись на палестинську поліцію, продовжують розшукувати і заарештовувати активістів Гамас.

ЧЕРГОВИМ КРОКОМ НА шляху покращення ізраїльсько-йорданських стосунків стало підписання у вівторок, 16-го серпня, двосторонньої торговельної угоди. Згідно з нею, Йорданія доставлятиме у смугу Ґази і на західній берег Йордану, тобто для палестинської автономії, товари першої необхідности на суму 300 міл. дол.

В АФГАНІСТАНІ НЕ СТИХАЄ братовбивча війна. В середу, 17-го серпня, у висліді чергового ракетного поєдинку між військами президента Бурганудділа Раббані і формаціями прем'єра Гульбеддіна Гекматіяра в Кабулі, афганській столиці, загинуло 11 мирних мешканців і 49 поранено. Згідно з останніми повідомленнями, президентське військове летунство знищило бомбами базу Г. Гекматіяра в містечку Чарасіябе поблизу Кабулю. Нібито бунтівний прем'єр-міністер дістав поранення, однак цю вістку не підтвердило оточення Г. Гекматіяра.

КИТАЙСЬКА ВЛАДА повідомила про початок будівництва грандіозного водопроводу, який запевнить ряд районів країни від посухи. Водопровід протягнеться на 860 миль і доставлятиме води в сім разів більше, ніж її вживає, наприклад, Ню Йорк. Вартість проєкту китайці покищо тримають у секреті, але західні спеціялісти певні, що мова йтиме про більйони доларів. Водночас Китай плянує до кінця цього століття прокласти 10,000 кілометрів нових автових доріг високої кляси.

ЗГІДНО ЗІ ЗВІТОМ французького Національного інституту статистики і економічної аналізи, французькі родини володіють трьома чвертями всього національного маєтку. Двадцять років тому їхня частка не перевищувала двох третин. В середньому кожному французові належить 350,000 франків зі загальнонаціонального багатства, яке тепер складає 26 біл. франків. Заможність французьких родин великою мірою збільшилася за рахунок підвищення цін на нерухомість і землю протягом минулої чверті сторіччя. Тепер на нерухомість припадає 43 відсотки маєтности пересічної французької родини. Купівельна спроможність французів виросла від 1970 року майже у два рази. Вони стали у помітно менших розмірах жити у кредит.

НЕДАВНЄ ПІДВИЩЕННЯ курсу єна щодо доляра спричинило знижку цін на імпортовані Японією авта, завдяки чому їх в липні цього року було завезено в країну на 50 відсотків більше, ніж у липні минулого року. Понад третину авт, закуплених в липні японськими компаніями за кордоном, складають емериканські авта і до третини — німецькі.

В ПОНЕДІЛОК, 15-ГО серпня, чотири ветерани американських десантових військ опустилися на парашутах у води Середземного моря поблизу узбережжя французької Рів'єри. Найстаршому з них, мишиґецеві Енжело Поліюто виповнилося вже 80 літ, трьом іншим — по 70. В такий спосіб вони відзначили 50-річчя десантування в цих місцях американських і французьких військ в серпні 1944 року. Того ж дня на цвинтарі в Драґуніяні відбулася церемонія вшанування пам'яті 861 американського вояка — всі вони полягли під час десантування. Присутній на церемонії представник американських військово-морських сил Джан Делтон зачитав спеціяльне звернення президента З'єдинених Стейтів Билла Клінтона.

БІЛИЙ ДІМ ПІДТРИМУЄ МИРНУ ЯДЕРНУ ПРОГРАМУ ПІВНІЧНОЇ КОРЕЇ

Вашінґтон. — Президент Билл Клінтон підтвердив доцільність фінансування З'єднаними Стейтами закупу мирних ядерних реакторів для Північної Кореї, однак водночас наголосив на тому, що Північна Корея повинна підкоритися волі міжнародної спільноти і допустити інспекторів МАҐАТЕ на свої об'єкти. Угоди щодо фінансування північнокорейської мирної ядерної програми досягнуто ще минулої суботи, а в середу, 17-го серпня, президент Б. Клінтон мав сорокахвилинну телефонічну розмову з новим північнокорейським керівником Кім Йонг Ілем і наполягав на невідкладній інспекції спеціялістами МАҐАТЕ ядерних об'єктів Північної Кореї. Телефонічна розмова між обома керівниками була спричинена тією обставиною, що деякі впливові члени північнокорейського уряду, не зважаючи ні на що, не погоджуються допустити міжнародних експертів на військові об'єкти країни.

У новій програмі допомоги має намір взяти участь і Південна Корея, але при тій самій умові міжнародної перевірки північнокорейських військових об'єктів. Загальна вартість проєкту доходить до чотирьох біл. дол., і на Південну Корею припадає левова частка. Справа може піти легше, оскільки З'єднані Стейти звернулися до Японії, Великобританії, Франції і Росії з пропозицією поділити цей тягар в ім'я більшої безпеки на Корейському півострові.

Американські чинники намагаються розв'язати всі проблеми до 23-го вересня — початку нової рунди переговорів у Женеві. Однією з цих проблем буде небажання Конгресу узаконити фінансування проєкту мирної ядерної програми для Північної Кореї.

Іран відкликав свого амбасадора з Арґентини

Буенос Айрес. — Дійшло до кульмінаційної точки напруження у стосунках між Арґентиною та Іраном. У вівторок, 16-го серпня, Буенос-Айрес залишив іранський амбасадор в Арґентині Гаді Сулейман Повр.

Радіо Ірану коментує що подію в тому сенсі, нібито Іран відкликав свого амбасадора „в знак протесту проти висунутих арґентинською владою звинувачень" на адресу дипломатів ісламської країни. Їх вважають причетними до терористичної акції в Буенос Айресі 18-го липня.

Раніше міністерство закордонних справ Арґентини відкликало з Ірану свого амбасадора Маріо Куарді Кастільйо.

Головним свідком у справі згаданої акції є іранський громадянин Манучер Мовтамер, колишній дипломат і колишній секретар іранського міністерства культури. Під час зустрічі з федеральним суддею Арґентини Гуаном Карльосом Ґалано М. Мовтамер засвідчив, що до злочину в Буенос Айресі причетні чотири іранські дипломати.

В АМЕРИЦІ

У 1983 РОЦІ звіти та досліди ствердили, що американське шкільництво знаходиться в дуже поганому стані, коли брати до уваги крайові освітні вимоги. Одначе в середу, 17-го серпня, Департамент освіти подав до відома, що з того часу американські учні майже на цілий ступінь підвищили свої знання з ділянки математики і природничих наук, але ділянки читання та письменства дальше залишилися нижче крайових вимог. Крім того дальше існують значні розбіжності між білими і чорними студентами, хоча на початку 80-их років можна було завважити поліпшення в тій ділянці. Ричард Райлі, секретар Департаменту освіти, уважає, що це явище тимчасове і воно зміниться на краще.

ТЕПЕР ВЖЕ МОЖНА сказати, що передвиборча кампанія на пост губернатора стейту Ню Йорку розпочалася на повну пару. Досі головний опонент теперішнього демократичного губернатора Маріо Квомо республіканець Джордж Патакі намагався здобути для себе якнайбільше прихильників, їздив і ходив по всіх усюдах, щоб жителі нюйоркського стейту з ним познайомилися. Губернатор М. Квомо зі своєї сторони пригадував виборцям, що він для них зробив упродовж свого урядування. Одначе в останніх днях обидва почали очорнювати один одного не тільки на публічних виступах, але також і на сторінках такої газети, як „Ню Йорк Таймс" і інші.

ДОЛЯ ДВОХ ДІТЕЙ з Ню Джерзі, батько яких, вбивши їхню матір, забрав їх потайки зі собою до Йорданії, країни його походження, була вирішена судом в Шарії, Йорданія, та підтверджена йорданським королем Гуссейном. У середу, 17-го серпня, суддя згаданого йорданського суду рішив передати дітей родині їхньої матері в ЗСА. Обоє дітей, шестилітня Ліза Абекза і трилітній Семі Абекза, повернулися зі своєю тіткою Несіме Докур до ЗСА, зустрівшися перед тим з королем Гуссейном. Батько дітей, 45-річний автомеханік Мохаммед Абекза, признався до вбивства своєї жінки 40-річної Ніґаль Абеки тому шість тижнів у Ню Джерзі. Він знаходиться у тюрмі в Йорданії.

ВИГЛЯДАЄ, ЩО ІСНУЄ можливість повторного розгляду законопроєкту боротьби зі злочинністю у Палаті Репрезентантів, бо деякі конґресмени під тиском своїх демократичних керівників, Президента та його співробітників, міняють своє становище стосовно цієї справи. Досі вже трьох неґритянських конґресменів сказали, що голосуватимуть за, але з деякими змінами. Аналітики уважають, що законопроєкт має можливості перейти, але з деякими компромісовими змінами.

У СЕРЕДУ, 17-ГО серпня, демократичний провід Палати Репрезентантів підтвердив те, що не знає коли можна буде почати працю над законопроєктом охорони здоров'я. Існує можливість, що це може відтягнутися аж після Дня Праці, чим не надто вдоволені ті, які підтримують конечність вирішення цієї справи якнайшвидше. Виглядає, що все узалежнюється від готовости Конгресового бюра бюджету, яке має виготовити [illegible] президентом Биллом Клінтоном проєкту [illegible] забезпечення.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302

Svoboda (201) 434 0237 UNA (201) 451 2200

Бюро УНС у Вашингтоні
(202) 347 UNAW (202) 347 8631 (факс)

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Tel (201) 434 0237 (201) 434 0807 (201) 434 3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $55.00 на півроку $32.00 на 3 місяці $17.00
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає

P O Box 346 Jersey City N J 07303

Торг ядерною зброєю

Вся велика різноманітна міжнародна преса й усі телевізійні станції повідомили про подію, яка охоплює елементи злочину, торговельної трансакції та рафінованих дослідів хемічних лябораторій. На території Німеччини перехоплено перепачкований з Росії транспорт плютонію, одного з головних (поруч з ураном) складових частин продукції ядерної зброї. Речник російського уряду, ресорту ядерної зброї Ґеорґій Кавров, за традиційним звичаєм всіх тамошніх режимів, просто заперечив, наче би той транспорт походив з Росії. Німецький міністер закордонних справ Клявс Кінкель твердить, що це вже не перший випадок перепачкування з Росії плютонію, а канцлер Гельмут Коль заговів уже вислання до Москви фахівця тієї справи для розмови з російським урядом. Німецька преса запевняє, що йдеться тут про перепачковування через Німеччину складових частин продукції ядерної зброї деяким північноафриканським і близькосхідним країнам, які хочуть мати ядерну зброю. Говориться навіть, що це не аматори, а фахові люди займаються таким торгом, бо ті складові частини ядерної зброї надзвичайно фахово і дбайливо запаковані, щоб затаїти їхню загрозливу високу радіяцію.

Відколи Джуліюс і Етел Розенберґи, працівники в одній засекреченій американській військовій лябораторії, комуністи, зрадили червоній Москві формулу продукції атомової енерґії, за що згинули на електричних кріслах, тайна тієї формули перестала бути тайною. Фахівці в різних країнах знають як це робити і як перевести пробні підземні вибухи, потрібні їм тільки складові частини, що їх можна дістати від „експортерів" з Росії чи Китаю. Існують міжнародні договори про обмеження існуючої ядерної зброї (Старт-1) і про непоширення її (Старт-2). Від самого початку державного унезалежнення України Америка дошкулювала їй за стаціоновані на її території ракети з ядерними головками, частини збройної сили колишнього СССР. Від часу підписання у Москві так званого тридержавного договору — ЗСА, Росія й Україна — їхніми найвищими представниками — президентом Биллом Клінтоном, Борісом Єльциним та Леонідом Кравчуком — та справа затихла. Але в широкому світі вона далі актуальна, бо існують диктаторчики, які хочуть мати в арсеналі своїх збройних сил атомову зброю — не для ведення війни, бо всі свідомі, що така війна зруйнувала би всіх її учасників, а для престижу і для шантажування сусідів.

Перепачковування через Німеччину до країн Північної Африки й Близького Сходу складових частин, потрібних для продукції ядерної зброї, це одна клітина того хаосу, який панує у Східній Европі. За всією вірогідністю сам російський уряд займається тією торгівлею, щоб здобути тверду валюту, або, може, займаються цим „мафіози", розкрадаючи державне майно в Росії для власної користи. Злочинні мафії — це не монополь України, в Росії розбої йдуть на більшу мірку, бо відомо, що Єльцин викликав уже військо для боротьби проти бандитизму, що не сподобалося тамошньому парляментові.

Німці — практичний, рішучий та зорганізований нарід, який вкрив себе неславою тільки за панування Адольфа Гітлера. Канцлер Коль — один із найвидатніших державних мужів нашої епохи. Німці напевне прикоротять пачкування плютонію й інших загрозливих матеріялів через їх територію. Але ще багато води перепливе у Волзі, поки крадежі й розбої припиняться в Росії. Нам важливо, щоби явище „мафій" щезло з України.

Ярослав Гайвас

ПЕРШІ КІЛОМЕТРИ НА ДОВГІЙ ДОРОЗІ

Перед виборами Президента серед української громадськости в Україні, а ще більше в діяспорі, поширювалися різні чутки. У великій мірі пов'язані вони були з передвиборчою кампанією, в якій дехто вважав, що для перемоги можна зробити все, що не є поза законом. Після номінації Президентом Кравчуком і переданням до парляменту на затвердження кандидатури нового прем'єра України, колишнього прем'єр-міністра Віталія Масола, ці чутки й твердження ще погіршали та загострилися. Бо до тверджень, що кандидат на Президента Леонід Кучма є москвофіл, який прямуватиме до включення України в Російську Федерацію, зародилися підозріння, що Президент Леонід Кравчук „продається" домінуючому в парляменті лівому бльоку на чолі з комуно-соціялістами. Нині, після виборів, хоч ще не всі, але численні заяви з обидвох сторін, дають змогу говорити, якими шляхами здійснюватиме свою державну політику Президент Кучма та що робитиме в майбутньому колишній Президент Кравчук.

Леонід Кравчук повідомив, що залишиться активним у національному житті і покищо плянує створити культурний фонд з метою допомагати розвиткові культури. Президент Кучма зложив чимало заяв. Становище, оцінки та прогнози Президента Кучми мають найважливіше значення. Президент Кучма буде найважнішим та вирішним чинником у найвищій державній структурі. Тих чинників є три: Президент Кучма, парлямент і його голова О. Мороз та прем'єр-міністер Віталій Масол. З тих трьох чинників найсумнівніший парлямент. Від часу скликання Верховної Ради (парляменту) він уже себе показав і то з найгіршого боку. Ліва більшість виявилася доктринерами, які нічого не забули та нічого не навчилися після розпаду СССР. Виголошують на засіданнях старі фрази, сперечаються, тиснуть постійно на голову О. Мороза, щоб той дотримувався комуністичних горе принципів, винесли ухвалу проти речників господарських змін Пилипчука, Ланового і Пинзеника, змішуючи їх з болотом, а тепер не допустили Пилипчука на велику господарську нараду на чолі з Президентом Кучмою. Склалося так, що ця трійка бачить величезні труднощі перед нею і знає, що їй треба за всяку ціну насамперед бути згідними з собою. У висліді їхніх розмов зложили вони заяву, „Заяву трьох", в якій зобов'язалися перед собою і перед народом самим співпрацювати і добиватися консолідації суспільства. Дослівно це звучить: „Відчуваючи відповідальність за долю народу України і майбутнє нашої держави, ми бачимо шляхи виходу з кризи, ясно усвідомлюємо життєву необхідність узгодженої діяльности всіх ланок влади, як важливої злагоди в суспільстві", є „розбудова незалежности України, зміцнення економіки і піднесення засобів Збройних сил України та інших військових формувань".

По цій самій лінії відбуто загальногромадську нараду, в якій узяли участь Президент, голова парляменту з Президією парляменту, пленум Кабінету Міністрів та деякі відомі економісти, а між ними Володимир Лановий і Віктор Пинзеник, окремо запрошені. Все це виразні шляхи, які вказують на передбачувані напрямні. Президент Кучма був не лише керівником цієї вагомої наради, але він з'ясовував її потребу і ціль, виголосив заключне слово, його роля першої людини в державі була дуже виразною і всіми учасниками наради респектована.

Деякі з інших милевих знаків на дорозі не зовсім нас задовольняють. Президент під тиском лівих екстремістів дав доручення Масолу звільнити з посади першого заступника міністра освіти за його національну лінію в освіті, а міністер Таланчук сам зрезигнував. Президент, призначаючи міністрів і передаючи їх до затвердження парляментові, виразно поминає найкваліфікованіших експертів різних ділянок і підбирає людей лівого бльоку; він не запросив нікого з національного фронту на згадану економічну нараду, яка відбулася в понеділок, 25-го липня. Однак чимало місць з його виступів залишать багато до побажання. Зате його промова на зустрічі з дипломатичним корпусом була назагал задоволяюча. Хоч стосунки з Росією він назвав особливими і, як завжди, поставив на перше місце, але в орбіту світової політики України включив усі ті елементи, які в тій орбіті повинні бути. На третій день свого урядування видав свій перший розпорядок (знову те страшне слово „указ"!) про боротьбу зі злочинністю. Він включив в ту боротьбу всі силові елементи української держави, навіть технічні засоби збройних сил України. Ясне, що зразу знайшлися захисники, які вище ставлять оборону інтересів злочинців, ніж тисяч чесно працюючих громадян, які заговорили, що Президент пішов задалеко, що не пошанував достатньо прав і свобід одиниць (в тому числі і бандитів). Але дві проблеми в тому розпорядженні (знайдіть краще слово, але не указ), Президент поминув. Він зовсім не згадав боротьби з наркотиками, що є проблемою усього світу, а Україна стає щораз важливішим тереном пересування мас того „товару", про активну допомогу суспільства у тій боротьбі цілого народу. Він згадав про прихильну поставу народу до боротьби зі злочинами, особливо організованими, але того замало. Без такої чи іншої активної участи суспільства у цій боротьбі неможливо добитися повного успіху. Але і Президент, і його співробітники, — всі зі школи совєтських відповідальних чинників, а в них смертельною анатемою було мобілізувати акцію суспільства. Акції суспільства мусіли обмежуватися до „боротьби за жнива", до „посівних кампаній" і до інших подібних акцій. І їм треба щойно вчитися від демократичних суспільств, що суспільство мусить бути зацікавлене й включене в кожну велику акцію. Та це хоч преважлива, але епізодична проблема. При добрій, послідовній і цілеспрямованій дії її не стане, або вона залишиться на марґінесі найважливіших життєвих проблем.

Вже згадано про промову Президента, виголошену на зустрічі з дипломатичним корпусом, що прийшов на неї всім своїм складом. Промова довша і її велика частина надавалася б до зацитування. Одначе ми подамо тільки частину його виступу: „Одразу почну з найголовнішого питання, яке, мабуть, цікавить і непокоїть багатьох тут присутніх — чи відбудуться кардинальні зміни в українській зовнішній політиці, чи слід чекати чогось нового і непередбачуваного, тобто — що ми мали б радити вашим столицям щодо визначення політичного курсу стосовно України.

Заспокою Вас: зовнішня політика України залишиться передбачуваною і виваженою, базованою на тих основоположних документах, які прийняті за останні роки. Тобто, надзвичайностей і несподіванок раджу не чекати.

Звичайно, у зовнішньополітичний курс України будуть внесені певні корективи. Це об'єктивна вимога часу...

Перше — ті проблеми, які лишилися нам в спадщину від минулого і які потребують вирішення. Це, звичайно, найочевидніша необхідність владнати нарешті відносини з нашим найбільшим і найпріоритетнішим сусідом — Російською Федерацією....

Те ж саме стосується інших країн — колишніх республік СССР. Чи то у нас, як то кажуть, часу не вистачало, чи надто були зайняті внутрішніми справами, але на цьому напрямку слід активно надолужувати згаяний час...

Взагалі країни Центрально-Східньої Европи, цього реґіону европейського континенту, мають багато спільних інтересів, тому давайте працювати разом. Ізоляція один від одного згубна для всіх нас разом і для кожного окремо...

Є у нас великий інтерес і до співробітництва з тими, досить віддаленими географічно реґіонами, які тільки останнім часом ми почали, так би мовити, „освоювати". Досвід соціяльно-економічних перетворень в країнах Азіятсько-Тихоокеанського реґіону, Африки, Латинської Америки, буде нами вивчатися і ми будемо робити з нього висновки. Не можу не згадати в цьому контексті і про країни Перської затоки, які мені пощастило відвідати в бутність мою прем'єр-міністром. Я покладаю великі надії на заохочення цих країн до активного взаємовигідного економічного співробітництва...

Окремо хотів би сказати про розвиток відносин з країнами Заходу. Не викликає ніякого сумніву, що цьому напрямку ми будемо приділяти належну увагу у нашій зовнішній політиці. Те, чого ми тут вже досягли, втрачати не можемо. Але й тут є свої проблеми, свої недоліки...

Україна не збирається бути великою „терра інкоґніта" в центрі Европи і розмінною картою чиїхось ґльобальних інтересів. Ми будемо працювати над тим, щоб раз і назавжди покінчити з будь-якими спекуляціями навколо майбутнього України, її так званого розколу, невизначености і т. п...

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про зниження температури 24-го серпня

Здається, немов разом з постійними новими подіями у світі, а вже передусім в Україні, час іде, а то й летить стрілою, і ми навіть не оглянулися, як стоїмо напередодні третьої річниці проголошення незалежности України.

Здається, немов це було вчора, коли ми усі, де б не були, сиділи при телевізійних апаратах, при радіях і слухали зачаровані ці радісні для нас вістки. Скільки зворушення, скільки думок, скільки почувань пробудилося в цю пропам'ятну суботу, 24-го серпня 1991 року, і як різно від того часу ми зустрічаємо кожного року цей день.

В першу річницю, 1992 року, була лише радість, великі маніфестації, з'їзди, святкування — як широко і далеко лише живуть українці. Це ж було вперше святкування незалежної української держави дуже близьке нам часом і подіями, а не з перспективи історії, яким був для нас загальноприйнятий найбільш святковий день у році 22-го січня, що довгі роки пригадував усім на коротке, але все ж таки існування незалежної української держави.

День 24-го серпня був нашою новою власністю, ми дорожили ним як найбільшим скарбом нашої доби та, здається, уміли його належно оцінити. Адже ці дві річниці ділило 73 роки боротьби, страждань, неволі — були вони засіяні кістками тисяч, мільйонів невинних жертв, пересяклі сльозами і смутком.

У другу річницю ми старалися зробити підсумки пройденого дворічного шляху самостійности, бачили його позитиви у молодій державі, закликали до посиленої праці, до почуття відповідальности, до згоди та поєднання усіх сил, усіх напрямків, політичних, церковних, громадських на батьківщині та в діяспорі. Ми були горді з того, що вже сталося і глядiли з повною вірою і надією у майбутнє.

Чи з такими самими почуваннями очікуємо тепер третьої річниці? Чи ж не впала нижче температура наших настроїв, які панували ще минулого року? Чи пішли ми вперед у тому, до чого перед роком закликали?

Розуміється, до „зниження температури" причинилися напевно події в політичному житті України і в посиленні дії неприязних нашим надіям елементів.

Невідомі пляни нового Президента та його співробітників, економічний хаос, посилення русифікації — все це не впливає добре на святковий настрій, який повинен панувати у день відзначування незалежности нашої держави.

Не знаємо, як пройде ця річниця в Україні, але тут, у діяспорі, починає дехто підносити питання, як треба цей день святкувати, а якщо святкувати, то в який спосіб. Чи у формі бенкету, академії чи Богослуження — так стандартних у нас способів „святкування"? Чи може якось інакше?

Застановляє також дещо добирання, відповідно до вигоди та місцевих обставин, часу того святкування, що бачимо добре із вісток у нашій пресі. Виглядає, немов кожна громада, в кожному скупченні українців вибирає цього року інакший день, а не 24-го серпня. І тут ставлять нам питання, чи можна таку надзвичайну річницю для цілого народу відзначати хто коли і як захоче? Чи відзначають, наприклад, американці, де б вони не були, 4-го липня в інший день, а французи 14-го липня?

Може ці зміни в даті, а при тому банальність святкувань, причиняються також до того „зниження температури", яке відчуваємо у третю річницю відзначення незалежности української держави?

О-КА

Володимир Романюк

НЕ ДЛЯ ВЛАСНОЇ СЛАВИ

II

В Золочеві ж заходами „Просвіти" виходили в світ і відомі „Шашкевичеві вісті", в яких надибуємо й матеріяли про те, що на Підлисецькій горі споруджується символічна каплична єднання Галичини й Волині — Греко-Католицької та Православної Церков. На жаль, як переконуємося, у нас, українців, доволі часто та багато що закінчується лише символічністю...

На згаданій горі захоронено й двох ще донині невідомих вояків УПА, і просвітяни вважають, що тут має бути споруджений гробівець. Такого, наразі, немає. Та свято зберігається традиція, за якою кожної першої неділі серпня з навколишніх населених пунктів ідуть і їдуть люди на свято вшанування пам'яті полеглих героїв. Свято це відбувається з великою Службою Божою, концертовими виступами учасників народної художньої самодіяльности. І відродили цю, каґебістськими переслідуваннями притлумлену, традицію також просвітяни, а золочівські рухівці подбали, щоб опорядити хрест і щоби майорів над цим місцем наш національний прапор.

Сьогодні в Золочівщині діють 53 сільські та шкільні осередки „Просвіти". Має вона й трьох своїх асоціятивних членів. Асоціяцію Малярів очолюють подружжя Володимир і Надія Гришини, а товариство ім. М. Шашкевича та Асоціяцію Українських Філологів — вчителі Надія Зварич, Олег Леськів і Оксана Криницька. Просвітяни й далі працюють для дальшого відродження історії рідного краю, його давніх традицій та обрядів, є частими гостями військових частин, розташованих у Золочівщині, шефами військового комісаріяту. Чимало зробили просвітяни й у справі відпочинку дітей-чорнобильців у тутешніх краях, з тим, щоб ті не лише гарно відпочили, оздоровилися, зміцніли фізично, а й якнайбільше дізналися про справжню історію українського народу, його змагання за честь і незалежність України. Завдяки „Просвіті", зрештою, стало відомо широкій громадськості й про те, що на цвинтарі села Жуличі покоїться прах о. Пачовського — батька вже згадуваного вище поета.

Разом з Союзом Українок району просвітяни чимало роблять для відродження народного промислу. Далеко ж бо за межами Золочівщини відомі витвори різьбярів-школярів при Будинку Юних Техніків, керованих Ігорем Богоносом, писанки Володимира Демського зі Словіти, вишивки Марії Штохмал зі Скваряви. А чорнодимлена кераміка умільців із села Гавареччина біля Білого Каменя удостоїлася золотої медалі на виставці в Італії.

Все тепло своїх сердець, щиру любов до України віддають лядям народний хор Золочівського Народного Дому під управою Михайла Беднарського, хор села Куровичі, де мистецькою самодіяльністю керує композитор і диригент, автор музики до слів поезій М. Шашкевича Левко Калитин, жіночий хор села Бужок, троїсті музики — родина Котів з села Ясенівці, ансамбль сопілкарів Івана Борца з села Поморяни тощо.

Тому ж Василеві Пачовському належать крилаті слова: „Доки ми поневолена нація, доти мистецтво мусить заступати храм держави". Ці мудрі слова стали знаменом у діяльності золочівської „Просвіти".

У вересні минулого року просвітяни провели вечір-реквієм, присвячений 60-річчю Великого голоду в Україні, а в грудні урочисто відзначили 125-річчя української „Просвіти".

В плянах Лесі Юськевич і її побратимів та посестер на нелегкій ниві просвітянської діяльности є створення музею ім. Василя Пачорського та встановлення погруддя поета в його рідному селі. Здійсненим хочуть вони мати й видання на Золочівській картонажній фабриці збірки поезій В. Пачовського, для можливого використання цього на лекціях у школах, під рубрикою „Письменники рідного краю". Ще чимало мають докласти рук та думки для тіснішої співпраці з Пластом, де, насамперед, доведеться вирішити проблему з кадрами виховників.

—В усіх цих наших намаганнях у відродженні кращих традицій „Просвіти", — підкреслює Леся, — маємо найщиріших помічників — інженера цукрового заводу Ярослава Малявського, головного бухгальтера районного лісового господарства, члена Районної Ради „Просвіти" Йосипа Бойцуна, працівниці радіозаводу Люби Крупій, директора школи села Ясенівці Михайла Рака та багатьох інших. Завжди шукаємо та знаходимо добре слово поради в таких мудрих, цікавих людей, як ветерани просвітянського руху в Золочівщині: 85-літнього Івана Гевка та Володимира Боднара з Ремезівців, голови районного „Меморіялу" Олени Задорожньої, вчителя-емерита зі Золочева Андрія Грабовецького. До речі, батько Володимира Боднара був першим головою „Просвіти". Підтримуємо тісні зв'язки і з сеньйором Пласту, вихідцем зі Золочівщини, а сьогодні жителем Львова Іваном Якубишиним. Без подібних контактів, як і без активности всіх свідомих наших громадян, успішна праця „Просвіти" була би просто неможливою.

...Слухаючи Лесю Юськевич, згадав інший випадок. На цей раз з Івано-Франківщини. В одному з районних центрів (свідомо не називатиму його) буяли пристрасті в тому пам'ятному 1989 році. І там також виявився просвітянський лідер. Та, захоплені новітнім вихором змагань за незалежність і соборність, за державність України, в евфорії перших перемог, тамтешні тумівці (себто, ті ж просвітяни) незабаром глибоко розчарувалися в тому лідері. Він спритно скориставши з хвилі всенародного піднесення, виринув на ній, щоб проскочити до новітнього урядового корита. Відтак махнув на „Просвіту" рукою. І лише завдяки справжнім патріотам просвітянська праця в тому районі не захиріла докраю.

— А ви пробували кандидувати на народного депутата? — запитав наприкінці нашої розмови.

Леся дещо здивовано звела на мене погляд і запитанням же й відповіла:

— Та як же ж мала я щось подібне час робити, коли ще так багато справ у відродженні просвітянства? Зрештою, маємо в радах своїх таки депутатів, які, сподіваюся, стануть, нарешті, депутатами професійними та по-справжньому захистять інтереси України. Кожний з нас має робити передовсім ту справу, до якої найближче лежить йому серце. В цьому переконала мене й багаторічна праця. Зрештою, якщо відверто, то я просто не вроджена для урядових структур та не уявляю, як могла б керувати.

...Леся Юськевич усміхнулася своєю доброю усмішкою. А я подумав: справді, нічого не досягнули б навіть наймудріші наші політики без таких, на перший погляд, непомітних людей, як змагун просвітянського фронту Леся Юськевич зі Золочева. Як сотні й сотні її подібних патріотів, що живуть не для особистої слави та часто сумнівних її лаврів, а для вічної величі, краси та слави України.

Перші...

(Закінчення зі стор. 2)

Україна продовжуватиме проводити послідовну політику у галузі контролю над озброєннями. Ми будемо дотримуватись зобов'язань за угодами, успадкованими від колишнього СССР, і укладеними вже від імени незалежної України.

Серед таких угод особливе місце посідає Тристороння заява Президентів ЗСА, України та Росії і укладена на її розвиток двостороння українсько-російська імплементаційна угода, які визначають механізм отримання Україною компенсації за ядерну зброю, дисльоковану на її території. Ці домовлености в принципі виконуються усіма сторонами і їх подальша реалізація означатиме послідовне просування України до без'ядерного статусу...

Головна проблема тут — отримання від ядерних держав надійних гарантій безпеки Україні. Тексти гарантій, які ми отримали від чотирьох ядерних держав, ще не повною мірою відповідають нашим сподіванням і маємо намір продовжити переговори з ними з метою вдосконалення цих документів і надання їм відповідної узагальнюючої форми...

Ситуація в нас дійсно важка, але ідеальних рецептів виходу з економічної кризи українського типу покищо не існує. Повторювати слово „реформа" заради пропаганди я не збираюся, але те, що саме економічна реформа стане найголовнішим, найпріоритетнішим з усіх можливих пріоритетів в діяльності уряду — в цьому можу вас запевнити...

І давайте не будемо обманювати себе питаннями — куди попрямує Україна — на Захід чи на Схід! Україні не треба нікуди прямувати. Вона є там, де їй визначено бути історією і географією, якщо дозволите, самим Богом — на дотику між Европою і тим, що тепер називають Евразійським континентом. Україна повинна бути тут не буфером, а надійним мостом, надійною з'єднувальною ланкою".

Забагато цитат? Але чи можна було якусь з них поминути? А коментарі? Справи такі важливі, що кожен мусить сам над коментарями потрудитися. Адже це початок нової дороги України!

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 211-го Відділу УНСоюзу в Статен Айленд, Н. Й.

Відділ 211 злучився з Відділом ч. 130 в один Відділ ч. 130, якого секретарем є Юрій Юрків.

Просимо членів 211-го Відділу звертатися у всіх справах членства та забезпечення до секретаря Відділу ч. 130.

АДРЕСА:
Mr. George Yurkiv, 30-15 36th Street, Astoria, N.Y. 11103
Тел. (718) 278-2217

ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА

повідомляє, що

РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ УЗХ

В РОЦІ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ

відбудеться в днях
3—5-го вересня 1994 р.
на Оселі ім. О. ОЛЬЖИЧА в Лігайтоні, Па.

Запрошуємо до участи Відділи, Делеґатури та все членство. У справі приміщення звертатися до адміністрації Оселі:
UKRAINIAN HOMESTAD
BEAVER RUN DRIVE
LEHIGHTON, PA. 18235
Тел.: 1 (215) 377-4621

АЛЬМАНАХ УНС '94

Пригадуємо нашим передплатникам, які отримали Альманах УНСоюзу на 1994 рік і які з різних причин могли забути вислати належитість за нього, зробити це в найближчому часі. Крім того, повідомляємо, що у нас є ще деяке число цих альманахів. Особи, які бажали б придбати цю книжку, привсячену 100-літтю УНСоюзу, проситься прислати чека на 12 дол. із замовленням до адміністрації „Свободи".

АДМІНІСТРАЦІЯ

1894 УНС 1994 UNA

Протягом святкування

3-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Пам'ятна Фотографічна Виставка (Виставка фотографій) Українського Народного Союзу 1894 — 1994 буде показана протягом тижневого святкування в

Українському Освітньо-Культурному Центрі в ДЖЕНКІНТАВНІ (Jenkintown), **Філядельфія.**

Ці святкування спонсоруються діючим Громадським Комітетом у Філядельфії.

- ***ФОТОГРАФІЧНУ ВИСТАВКУ** Українського Народного Союзу можна оглянути в Ґалерії Філядельфійського Освітньо-Культурного Центру, починаючи*
  з неділі, 21-го серпня, і до 28-го серпня 1994 р.

За додатковими інформаціями про інтенсивну тижневу програму просимо звертатися до Українського Освітньо-Культурного Центру

(215) 663-1166

Капеля бандуристів в Івано-Франківському

Мої відвідини кобзарів Івано-Франківського припали саме на той час, коли там відбувався Світовий конгрес гуцулів. А тому що моя дружина гуцулка, ми брали участь у праці конгресу, де я також зложив привіт від кобзарів діяспори. На закінчення конгресу поїхали всі по головних містах Гуцульщини. Це була незабутня подорож. Там ми побачили неописану красу гуцульського краю.

Тоді почалися відвідини кобзарів. Найперше я зайшов до музичної школи ім. Д. Січинського, де довідався про широку мережу бандуристів. Домовились, що директор через три дні попросить їх зійтися в школі, де я мав нагоду їх переслухати. Від 1-ої години до пізнього вечора відбувався справжній фестиваль бандуристів, які спочатку виступали поодинці, пізніше дуетами і цілими ансамблями. Всі бандуристи були в національних строях, чарівно виглядали і всі грали дуже добре. Накінець виступила Надія Брояко, абсольвент консерваторії ім. Чайковського в Києві. Це справжній віртуоз з чудовим голосом і неперевершеною технікою.

Фото: Капеля бандуристів під керівництвом Марти Шевченко

Тоді демонстрували ансамблі. Перший — „Під срібний передзвін бандур", тріо бандуристок. Цей ансамбль постав ще в 1977 році з учителів музичної школи. Дуже швидко вони дістали в пресі і на телебаченні прекрасні відгуки. Їх творча діяльність почалася з витупом перед педагогами музичних шкіл, яких вони полонили. В короткому часі почали виступати поза містом, по різних містах Галичини. А коли їх репертуар зріс до 100 творів, поїхали до Румунії, а відтак до Югославії. В 1981 році здобули перемогу в телетурнірі „Соняшні кларнети". Найбільш успішним був виступ на фестивалі в Англії і Шотляндії. На закінчення концертували чотири місяці в Канаді.

Другий популярний ансамбль, який відомий по цілій Галичині і Україні — це „Ансамбль Будівельників". Третій — недавно створений чоловічий ансамбль, сімейне тріо „Жайвір".

Самодіяльну Капелю бандуристів Народного Дому міста Івано-Франківське заснувала людина великої душевної краси, педагог та вихователь молодого покоління музикантів, викладач народного відділу Івано-Франківського музичного училища імені Дениса Січинського Ірина Стефанович. Щоб описати цю людину, її талант, дарований Господом Богом, її працелюбність та батьків, які виховали доньку такою корисною для рідного народу, треба було б написати велику книжку. На жаль Ірина Стефанович прожила дуже коротке життя.

Першими учасниками капелі бандуристів був жіночий склад викладачів музичного училища. Свою творчу діяльність почали в 1968 році. Невдовзі керівник поповнила капелю чоловічим складом. Вже в 1972 році за професійну майстерність, високу культуру виконання творів, різноманітність репертуару капеля була удостоєна звання народної. Тоді в капелі було вже 50 учасників, в репертуарі понад 20 творів, серед них — твори корифеїв української клясики. Майже всіх творів які виконувала капеля, професійний переклад робила сама Ірина Стефанович. Для кращого звучання були включені інші народні інструменти: цимбали, контрабас та інші. Капеля брала участь у багатьох святкових концертах, фестивалях, конкурсах.

В 1970 році стала лавреатом обласного конкурсу народної музики. В 1972 році отримала Золоту медалю в Києві. Капелі випала велика честь грати разом зі заслуженою капелею, якою диригував Олександер Міньківський. Десять років наполегливої праці, любови, знань віддала Ірина Стефанович улюбленій капелі, музикантам, які стали її друзями на все її коротке, але щасливе життя.

Пізніше з капелею працювали ще декілька керівників, серед них — таланавита, безмежно закохана в бандуру викладач музичної школи, керівник тріо бандуристок „Срібний передзвін" Марта Шевченко.

Сьогодні капеля працює над новим репертуаром (духовна музика, українські народні пісні, стрілецькі та пісні УПА, твори українських клясиків). Капеля є незмінним учасником кращих концертів у місті, області. Вона брала участь у святкуванні 1500-ліття Чернігова. Тепер у капелі, в основному складі, студенти університету та кращі учні музичних шкіл.

Такого успішного попису бандуристів я досі не зустрічав. Вони мають колосальний потенціял. Я був зачарований. Було дуже тяжко з ними розлучатися.

Микола Чорний-Досінчук

З. Гельбіг отримала президенську стипендію

Зеня Гельбіг, абсольвентка Українського Музичного Інституту кляси Таїси Богданської, отримала президентську стипендію і нагороду ім. Едварда Бловстіна з Дру університету на студії музики. Кінчаючи Мт. Ст. Меріс академію і подаючись на різні університети, Зеня вислала до Дру університету відео зі свого дипломового концерту УМІ, який відбувся в травні 1993 року. Комісія вибрала з 85 кандидатів трьох, з яких одною є Зеня. Вона отримала стипендію по 11,000 дол. на кожний рік студії. Її старша сестра Ада студіює в Дру музику, як побічний предмет, і вже здобуває там різні престижеві і грошові нагороди.

З. Гельбіг

Ада і Зеня є членками УНСоюзу.

ПОДЯКА

1-го червня 1994 р. упокоїлася наша дорога
МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

бл. п.

АГРИПІНА ЧУМАК

ПОХОРОН відбувся 4-го червня у церкві св. Архистратига Михаїла.

Поховано покійну на православному цвинтарі св. Андрія у Балтиморі, Мд.

Сердечно дякуємо отцям: митр. прот. С. Непрелеві, прот. Г. Подгурцеві та о. В. Кулію за відслуження похоронних відправ та за їхні прощальні слова у церкві і на цвинтарі.

Рівнож щира подяка диригентам, співакам, всім, що брали участь у похоронних відправах як рівнож у Панахидах, які були відслужені у сорок днів.

За співчуття, за квіти, за промови на тризні і обіді, особливо отцю С. Непрелеві і С. Кравцеві за зворушливі слова спогадів про покійну Агрипину.

Сердечно дякуємо тим, що пожертвували у пам'ять покійної, як нев'янучий вінок на допомогу старшим, немічним людям на Україні.

500.00 дол. — П. Чумак;
300.00 дол. — Ю. і Є. Чумак;
100.00 дол. — митр. прот. С. Непрель;
по 50.00 дол. — Г. і Х. Чумак, А. і В. Григорович, Ю. Подоляк, В. і Є. Лимонченко;
45.00 дол. — М. і М. Барнай;
по 30.00 дол. — І. і Г. Чумак, Ю. і О. Кривопал;
по 25.00 дол. — Ф. і С. Кравець, М. Білокінь, К. і В. Корбутяк, М. і Н. Криворук, В. і І. Богданів, Т. Хархаліс, О. і М. Поліщук, І. і Н. Мухін, І. і О. Масник, Л. Морфій, В. і О. Палійчук;
по 20.00 дол. — Ю. і О. Філіпов, С. і Г. Максимюк, Є. і М. Скоцко, М. і Н. Чечулинс;
по 15.00 дол. — П. і О. Одарченко, А. Жонсон
по 10.00 дол. — О. Калиновська, Г. Самутин, Р. Залінська, О. і І. Вацлавів, М. і О. Кулинич, І. Шморгун, М. Мельник, О. Варварів, О. Криворук, Я. і Т. Захарків, А. Д'яченко, Л. і Ю. Філіпов, І. Бабяк;
по 5.00 дол. — М. і П. Кондратенко, В. Демеденко, М. Іващенко, Н. Стрижак, Г. Стрижак, Є. Булавка, Н. Павлюк і Рудь, Ю. Капустянський, А. і М. Шеперд.

Залишені у смутку:
дочка — ЛІДА
сини — ІВАН з дружиною ГАЛИНОЮ
— ЮРКО з дружиною ЄВГЕНІЄЮ
внуки — МАРКО
— ГРИГОРІЙ з дружиною ХРИСТИНОЮ
правнучка — ЄЛИЗАВЕТА
брат — ПЕТРО і
вся родина на Україні.

Св. п. Б. Стебельський

27-го липня 1994 року на 84-му році трудолюбивого життя помер д-р Богдан Стебельський. З його ім'ям та діяльністю пов'язано багато важливих сторінок історії української науки та культури як в Україні, так і на еміграції. У цих ділянках він почав працювати при кінці 30-их років, після закінчення студій у Краківській академії мистців (1934-1939). Видатний діяч на ниві культури, один з найкращих мистецтвознавців, журналіст, маляр і графік, народився 15-го березня 1911 року в селі Томашівці, поблизу Галича Калуського повіту Івано-Франківської области. Вже в юнацьких роках народни мистецтво дірного краю збудило в ньому велику любов, а будучи студентом у Кракові, він майже п'ять років очолював Об'єднання Образотворчих Мистців „Зарево", яке приміщувалося в домівці „Просвіти". Як голова цього об'єднання, Б. Стебельський не тільки організовував мистецькі виставки та вечори поетів і малярів, але і сам в них брав активну участь. Під час Другої світової війни він учителював спершу в гімназії в Холмі, опісля в семінарії в Самборії, а також був директором мистецько - промислової школи в Яворові.

Невдовзі після війни, опинившись на деякий час в Криниці, на Лемківщині, тут на 28-му році життя він одружується з Аріядною Шумовською, тепер відомою поетесою, літературознавцем та педагогом.

Хуртовина воєнних подій загнала молоде подружжя до німецьких таборів для втікачів, де д-р Б. Стебельський займається передусім мистецькою та журналістичною працею. Ділянка української народно-національної культури його цікавила найбільше. Тому активно бере участь в образотворчих виставках, організованих членами Української Спілки Образотворчих Мистців (УСОМ), в 1947—48 рр., у різних містах Німеччини, та друкує свої мистецтвознавчі статті в журналах „Українське мистецтво", а також в „Літературно-науковому віснику" з 1949 року, які обидва видавались у Мюнхені.

Коли настав час трагічного переселення української еміґрації за океан, Б. Стебельський з родиною опинився в Канаді. Перебувши шість років у Британській Колюмбії, родина Стебельських переїхала до Торонто в 1955 році. Саме тут Б. Стебельський, серед гурту ідейних політичних і культурних діячів, які так як і він, перебувши ворожі переслідування, тюрми і війну та більшовицьку навалу на українські землі, замешкали в Канаді, починає працювати в редакції тижневика „Гомін України". З пристрасною любов'ю до України та її народу, повний енергії журналіст, пориває наш редактор з гострим пером до праці. Щоб звітувати перед діяспорою про події в українському житті, Б. Стебельський вирішив започаткувати свої друковані сторінки під назвою „Література і мистецтво". Вони, як місячний додаток до „Гомону України", появилися з датою 24-го вересня 1955 року. Перших 60 чисел виходили на двох сторінках, опісля збагатились у більшому чотиристорінковому форматі, яких до сьогодні, тобто до смерті невтомного редактора, появилося 545 чисел. Майже 40-річне видавання „Літератури і мистецтва" говорить нам про неабияку себепосвяту і відданість цій справі Б. Стебельського. Йому належиться честь і велике признання.

Після смерті Євгена Вертипороха — професора, доктора та голови НТШ в Канаді, 12-го січня 1973 року, Б. Стебельський, як дійсний член Товариства, став його головою. Під час його праці для канадського НТШ, він організував велике число наукових конференцій, святкових вечорів та культурних імпрез. За його редакцією появилося друком декілька збірників НТШ.

Не пожалів своєї енергії д-р Б. Стебельський для праці, як кілька разів перевибраний голова Асоціяції Діячів Української Культури в Торонто і як голова Світової Управи АДУК. При співучасті майже 200 різних науковців, поетів і прозаїків, акторів, журналістів і мистців, їхній голова безупинно сприяє редаґуванню і виданню багатьох збірок з різними матеріялами про стан і розвиток вільної української культури на еміграції. Під назвою „Естафета" асоціяція випустила 2 числа з безмірно багатим матеріялом різних авторів про визначних її членів і діячів та на теми літератури і мистецтва. До цієї ділянки видавництва, яка займається проблемами української культури, належать 10 чисел журналу „Терем", з яким співпрацював св. п. д-р Б. Стебельський.

З відповідним обов'язком та сповнений ентузіязмом, виконував Б. Стебельський свої завдання протягом понад 20 років, на посту голови Ради для справ культури при Секретаріяті СКВУ. Не раз і не два на засіданнях президії СКВУ було чути з його слів про жалюгідний стан української культури, мови, традиції та мистецтва. Такою політикою Москви супроти України уболівав, пишучи наукові статті на мистецькі та літературні теми. Пригадаймо собі статті, в яких автор виступав проти фальсифікації „радянськими знавцями" поезії Т. Шевченка, або проти десятків подібних напасних московських вислужників, які хотіли дискредитувати вільних мистців-малярів, працюючих поза межами своєї батьківщини.

З глибокою пошаною д-р Б. Стебельський ставився до молоді, яка належала до Союзу Української Молоді. Вже з самого початку організованого життя СУМ, особисто в сумівському однострої, брав участь у відпочинкових літніх таборах. Як педагог, психолог і вчитель він, майже до останку свого життя, викладав історію української культури на суботніх курсах в школі ім. Ю. Липи при Українському Культурному Центрі в Торонто.

Не в стані мені сказати все про покійного д-ра Богдана Стебельського, бо це вимагає спеціяльних статтей про його багатогранну працю. Не забудемо його як голову УСОМ в Канаді та головою доповідача на відкриттях численних образотворчих виставок не лише в галерії Канадсько-Української Мистецької Фундації, але і поза нею, в Торонто та в різних містах Канади і Америки.

Вагомий внесок зробив він у досліджені українського народного мистецтва, народної творчости, обрядів та звичаів. Ним написано велику кількість статтей про своїх друзів-мистців.

Багатогранна діяльність св. п. д-ра Б. Стебельського залишиться в історії українського мистецтва, якому він присвятив все своє життя, працюючи до останніх днів.

Хай образ цього мистецтвознавця, патріотичного діяча і шляхетної людини назавжди лишиться в наших серцях.

Павло Лопата

Замість квітів на могилу

бл. п. Маркіяна Богдана Рейнаровича

складаю 50 дол. на Український Музей в Ню Йорку. Опечаленим родичам та всій родині висловлюю глибоке співчуття

Анна ПОЛІТИЛО

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що у вівторок 16-го серпня 1994 р. на 78-му році життя упокоїлася в Бозі наша дорога МАМА

бл. п.

ПАРАСКЕВІЯ ПУЖИК

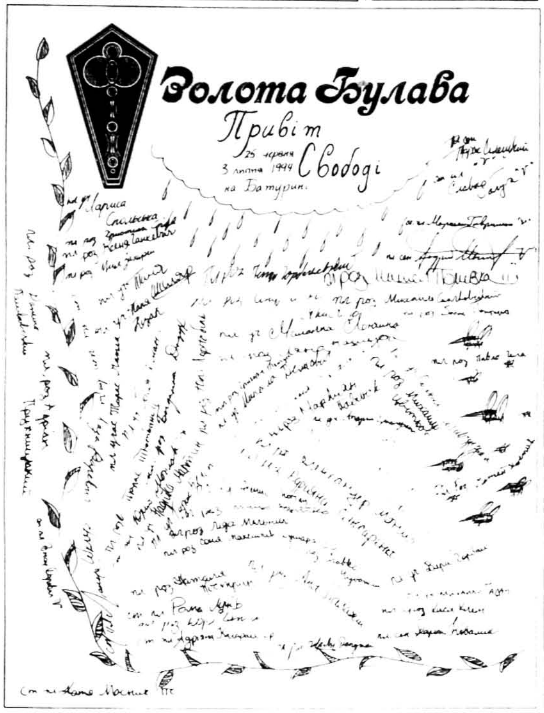
нар. 5-го лютого 1916 р.
в Карликові — Україна.

ПАНАХИДА — п'ятниця 19-го серпня 1994 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми 129 Схід 7 вул. Ню Йорк.

ПОХОРОН в суботу 20-го серпня з похоронного заведення 9:00 год. ранку до церкви св. Юра. Тлінні останки будуть зложені на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Горем прибиті:
донька — АНГЕЛИНА ПУЖИК-МАКОГОН з мужем ЙОСИФОМ
син — ДМИТРО з дружиною ЕЛЛЕС
брат — МИХАЙЛО РАПАВИЙ з родиною в Україні
сестра — МАРІЯ ЗЕЛЮНКА з родиною в Україні
братові — ПАРАСКЕВІЯ ПРЯДКА з мужем СТЕФАНОМ
— АНАСТАЗІЯ ШПИНДА з мужем ПЕТРОМ
— ГАЛИНА СТЕФУРА
племінники — СТЕФАН РАПАВИЙ з родиною
— ІВАН РАПАВИЙ з родиною
— ВОЛОДИМИР РАПАВИЙ з родиною
— ОЛЬГА ДУБ з родиною
— БОГДАН ПУЖИК з родиною
— СТЕФАН ПУЖИК з родиною
— ВОЛОДИМИР ПУЖИК з родиною
— БОГДАН ПРЯДКА з родиною
— ЮРІЙ ПРЯДКА
— СЛАВКО ПУЖИК
— ЗЕНЯ МЕТСОН з родиною
та ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді, Україні і Польщі.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

У літніх курсах Інституту ім. Шептицького взяли участь студенти з України

Редвуд Веллі, Каліф. Цьогорічні літні курси Інституту Східньохристиянських Наук ім. Митрополита Андрея Шептицького різняться від попередніх сімох літніх програм тим, що цього року вперше включено студентів з України. В минулому серед студентів були особи з Африки, Караїбських островів, Філіппін, Австралії та навіть Словаччини та Польщі. Очевидно, що переважаюча більшість студентів — це звичайно українці з Америки та Канади. А цього року, помимо різних труднощів та навіть браку зрозуміння й підтримки зі сторони деяких кіл, спроваджено троє студентів з України.

Н. Лещук, О. Ґудзяк і Д. Бобрик — це працівники Львівського Інституту Історії Церкви, що його заснував викладач Інституту ім. А. Шептицького д-р Борис Ґудзяк. Цей інститут є одним з основних складників відновленої Львівської Богословської Академії, яка починає діяти 1-го вересня ц. р. Саме тому їх вибрано для участи в унікальних літніх курсах в каліфорнійському монастирі на Таворській горі. „Якщо ми хочемо в Україні відновити богословську науку, яка зв'язує теологію з духовістю, то нема кращого місця, щоб побачити, як це робиться ніж тут", — пояснює д-р Ґудзяк. „Нам ходить про те, щоб внести східньохристиянську духовість не тільки в навчання, але й в саму адміністрацію Богословської Академії. Тут наші люди можуть це побачити на ділі, вивчити, та вернутися з тим занням в Україну, де так довго панувала бездушна бюрократія". Участь студентів з України уможливлена новоствореним стипендійним фондом ім. Надії та Романа Дрогобицьких з Торонто при Фундації Інституту ім. А. Шептицького, а кошти подорожі покрила Стефанія Шипула.

„Вже розпочато серйозні перетрактації в справі літніх курсів Інституту ім. А. Шептицького, які мали б в майбутньому відбуватися в Львові, в співпраці з Богословською Академією та університетськими структурами", — вияснює о. д-р Андрій Чировський, директор Інституту ім. А. Шептицького. „В Україні існує колосальна потреба доповняючих студій для духовенства та літніх курсів для тих, які продовж звичайного академічного року є зайняті іншою працею. Ми думаємо, що можемо в цьому допомогти. А подвійна акредитація Інституту ім. А. Шептицького (державна-канадська й папська) додають до престижу такої літньої програми.

Цього року в часі літніх курсів у Каліфорнії викладалися такі курси: „Підстави Візантійської Літургії" — Архимандрит д-р Боніфатій Луйкс; „Загальний вступ до Східніх Церков" — д-р Б. Ґудзяк; „Східньохристиянська місіологія" — екіпа під проводом схимонаха Кирила. Як звичайно, літня програма включає п'ять годин монаших відправ денно. Студенти також мають можливість відвідати ряд церков різних східніх традицій в околицях Сан Франсіско. Святопреображенський монастир на Таворській горі — це традиційно-студентського типу обителя, яка налічує 12 монахів, в горах три години їзди на північ від Сан Франсіско.

Хто хотів би більше довідатися про працю Інституту ім. Шептицького або зложити звільнену від податків пожертву, може звернутися на здресу: Sheptytsky Institute, Saint Paul University, 223 Main Street, Ottawa, ON, KIS 1C4; tel.: (613) 236-1393 fax: (613) 782-3026.

У річницю смерти д-ра Р. Кравчука

„Видаш брате мій, товаришу мій" — співали щиросердечно побратими вояцької долі, дивізійники над гробом св. п. д-ра Романа Кравчука. Вони прощали друга зброї, а пісня линула до небес, до Галицької землі, яку він щиро любив.

Св. п. д-р Р. Кравчук

Родився Роман 1919 року у священичій родині, середню освіту здобув у Івано-Франківському та у Львові. Осінню 1939 року мусить залишати рідних, бо большевицька влада була б його знищила. Літом 1941 року повертає додому, студіює агрономію. Та місце школи зайняв кріс, гармати та тверде вояцьке життя. 1943 року виїздить першим транспортом до дивізії. Але так і мусіло бути, бо він знав, що обов'язок боронити батьківщину був для нього понад усе. Відбуває тяжкий німецький вишкіл, підстаршинська школа та перебування в дуже небезпечній Югославії. Всевишній зберігає його і Роман дістається до полону в Ріміні, Італія. Мрія про волю не дає йому спокою. Літом 1946 року через гори Альпи продістається щасливо до Міттенвальду, Німеччина, до своїх рідних. Міттенвальд, гора Карвендель, чудовий-чудовий, війною незнищений клаптик німецької землі. Але в тій красі природи і повоєнному спокою треба було думати, що далі робити. Кінчить агрономію та одружується з Наталкою Яремак. Та його мрії снують дальші пляни — студіювати медицину. І в Мюнхені він завершив свої мрії.

Приїхавши до Америки, переходить всі етапи медичної нострифікації та відкриває канцелярію в Нюарку, Н.Дж. Його спеціяльність — гінекологія. Слова Романа: здорова дитина, щасливі батьки, задоволений лікар вертає додому. Ця спеціялізація вимагає 24-годинної праці, тому почав Роман думати про спільника, але тільки українця. В дуже короткому часі такий українець прийшов до канцелярії зі своєю вагітною жінкою. Розговорилися і була велика радість для Романа, що д-р Яремія Дубик не тільки українець, але син активного дивізійника та кінчає резидентуру в ділянці гінекології. Понад 20 літ у двох канцеляріях панував мир та повне вирозуміння.

У 1990 році д-р Кравчук бере участь у першому з'їзді лікарів в Україні. Скільки у нього щирої радости, що як дивізійник зі значком на лівій руці може ходити та радуватися рідною землею. Повертається з України зі щирим захопленням і нові мрії зродилися у нього... поворот на рідні землі. На жаль, мрії про поворот в Україну залишилися тільки мріями. Недуга крок за кроком добиралася до нього. 23-го серпня 1993 року — в день, повний сонця-пісень — Романа вже не було. Він з усміхом на устах спокійно заснув навіки. 26-го серпня сонце заливало цілу Божу природу, а похоронний звук дзвону церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку сповіщав, що несуть домовину Романа.

Приятель

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЕВДОКІЯ СТАДНИЦЬКА член УНС Відд. 414-го Т-ва ім. президента Августина Волошина в Ню Гейвені, Конн. померла 6-го травня 1994 року на 70-му році життя. Нар. 1921 року в Задубриці, Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку чоловіка Михайла, синів: Вілліяма, Володимира і Джіма. Похорон відбувся 9-го травня 1994 року на цвинтарі Всіх Святих в Норт Гейвені, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Телюк, секр.

МАРІЯ ХАВУЛА член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл. померла 7-го квітня 1994 року на 71-му році життя. Народжена 1922 року, а членом УНС стала 1970 року. Залишила у смутку дочку Ірину з чоловіком і двома дітьми, Лесю з чоловіком і дочкою, Олю з чоловіком і сина Івана з 4-ма дітьми. Похорон відбувся 11-го квітня 1994 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

С. Ґоляш, секр.

АННА КЛИМ член УНС Відд. 481-го Т-ва ім. Івана Франка в Карнеґі, Па. померла 26-го квітня 1994 року на 89-му році життя. Нар. 18-го січня 1905 року в Карнеґі, Па. Членом УНС стала 1929 року. Залишила у смутку дочку Розмері Загорську і одного внука, 3-ох братів Михайла, Миколу і Стефана Волянських і сестру Гелен Возняк. Похорон відбувся 30-го квітня 1994 року на укр. кат. цвинтарі Св. Трійці в Копліp Тавншип, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Шелен Возняк, секр.

МАРІЯ ПРОЦАЙ член УНС Відд. 345-го Т-ва ім. Б. Хмельницького в Міннеаполіс, Мінн. померла 14-го квітня 1994 року на 96-му році життя. Нар. 1897 року в Україні. Членом УНС стала 1937 року. Залишила у смутку дочок Ольгу Статс, Йоанну Люсів і Любу Перчишин; внуків Дана, Сандру Тарлен, Степана Статс, Анну МАрію Кміт; Лоретту, Антона і Теодора Луцівих, Наталію й Ілька Перчишиних; 21 правнуків і 4 пра-правнуків. Похорон відбувся 16-го травня 1994 року на цвинтарі Сансет Меморіял Парк в Міннеаполіс, Мінн.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Каркоць, секр.

МИХАЙЛО РОМАНЕЦЬ член УНС Відд. 339-го Т-ва ім. св. Василія у Філядельфії, Па. помер 14-го квітня 1994 року на 78-му році життя. Нар. 1-го травня 1915 року в Дніпропетровську, Україна. Членом УНС став 1959 року. Похорон відбувся 20-го квітня 1994 року на цвинтарі Пресвятої Діви Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Луців, секр.